

M. WALTES

KLUCHT

VAN

Bol-Backers-Jan.

Gespeelt op d'Amsterdamsche Schouwburgh.

t'AMSTERDAM,

By *Jacob Lescaille*, Boekverkooper op de Middeldam, naest de Vismarkt, in't Jaar 1660.

PARSONAADJEN.

Mr. Koert Hooghart, *een Barbier.*
Joffr. Klaera Hooghart, *sijn Vrouw.*
Ruth, *sijn knecht.*
Bol-Backer-Jan, *een Backers knecht.*
Marten Schraaper, *Notaris.*
Pieter Pan, } *twee Klercken.*
Frans Kluys, }
Jonge Klaes, *een Vrijer.*
Trijntje, *beslaepe Vrijster.*
Anne, } *twee Snollen.*
Stijn, }
Marritje, *Buervrouw van Mr, Koert Hooghart.*

Stom.

De doode Lubbert Hooghart op 't bedt.

Klucht van Bol-Backers-Jan.

Juffrou Klaer. Koert Hooghart.

Waer drommel wilje heen/ hebje gien schaemt in 't lijf?
Daer je broer so doot kranck is. Koe. Segt dat hy jou wat schit wijf/
So krijgje wat warms/ wel laet den hontsvot sterven/
En laetse by hem blijve die sen goet sullen erven.
Mijn uyt te sluyten/ my/ zen bleyselijke Broer?
Zie daer ik seg niet veel/ maer 'k wou hem de droes op Marken voer/
Ik kan 't niet vergeeten? is dit veur men waken en braken/
Dat hy daer al zen goet op onse Sus sel maeken?
En op heur kinderen/ ick meen z'het daer een seun/
Dat een gasje is/ die selder noch menigen moyen deun
Veur singen; seldrement en soume dat niet spijten/
Ik ben soo boos/ kon ik ik sou men self de keel wel of bijten/
Ik heb men volle verstant/ wat drommel 'k ben geen gek.
Klaer. Het is jou eyge schult. Koert. O hey/ hou jey de bek
Maer toe/ je weet niet watje segt. Klaer. Wel nou wil ik niet swijgen/
Wel reeckel/ hoe is 't hier denk ik/ 'k sel voor men joncker wel nijgen/
En vragen oft hem belieft dat ick een reys een woord spreeck.
Koert. Spreek so lang alsje moer sonder broek elopen het/ of totje de moord steek.
Klaer. Die steek jou schrobber met alje hoeren en snoeren/
Of breeckje den hals. Koert. Soo lang selje die snater noch roeren
Totjer wat op krijgt/ jou totebel/ gut kom ikje eens opje vleys.
Kla. Wel wat wouje dog doen mijn lieve bloed/ ik souje lubben begonje een reys.
Koert. Jy/ tast toe den bruy. Klaer. Dat hoefje men geen tweemael te seggen/
Schelm/ sie daer/ nou tast ik toe. Koert. Nou seljer begat toe leggen/
Dat sweer ick jouw. *Sy vechten, Rut kijckt uyt'et venster.*
Rut. Wat 's hier te doen/ hey braef begut laetse maer gaen.
Vat hem mantje/ vat hem mantje/ sa! sa! sa! sa! sa! vat hem mantje/ sa! sa! sa! o al gedaen.
Ik weer na boven toe. niemand gesien/ niemand gehoord. *Rut binnen*
Klaer. Soo/ wel moetje dat bekomen/
So jou dat soet smaakt/ soo dreyg weer/ dan selje noch vet van den duyvel (dromen.
Koert. 't Is wel ik seltje betaelen. Klaer. Doeje best vry ik vrager niet na. *Rut uyt*
Rut. Koepje miestertje. Koert. Jae kom gae mee.
Klaer. Had hy 't hart eens. Koert. So gae 'k alleen. *bin.* Klaer. Ja gae
En breeck hals en beenen eerje weerkomt/ jy selt hier blijven.
Rut. Wel Juffertje wel. Klaer. Och wat zijn wy ellendige wijven/ *Rut loopt weg.*
Die sulcke bullen tot mannen hebben/ Rut seg ikje/ Rut blijf men hier/
Ja veur gaet hy/ daer me nou in 't een of 't aer Hoerhuys met malkander te (bier.
't Is wel/ 't is wel/ wacht/ elck vist op sijn getyen/
Kom maer t'huys/ ick sweerje selter beyegaer veur lyen/
Of ik sel geen vrouw wesen. hy wint hier nu genogh/
Nou moet het te nacht weer vol staen/ met d'een of d'ander sogh.
Want sonder Hoeren sou hy toch geen acht dagen kunnen leven.
Maer 'k moet het hoerhuysje weer een reys op schicken/ en geven

Hem en die varckens soo veel/ dat het haar te degen heucht/
Wist ik maer waer het was/ 'k sou'er gaen en beukender begut op met vreugt.

Jonge Klaas en Trijntje.

Klaas. Maer Trijntje/ na men dunckt/ je bent niet wel te vreede/
Je siet soo treurigh. Trijn. Ja/ och lieve Klaas! 'k heb reede/
Ick mach wel treurigh sien. Klaas. Waerom mijn beckje/ segh?
Trijn. Dat weetje wel. Klaas. Wel hoe! is 't anders niet? wegh/ wegh
Met dese lompery. Trijn. Och! neen/ geen lomperyen/
Mijn eer/ mijn maegdom is 't/ die liet ick mijn ontglyen
Soo licht deur jou gepley/ en nou is al mijn sorgh
Dat 'k sitten blijven sel. Klaas. Ick blijf jou daer voor borgh/
Onnoodigh is die vrees/ stel vry jou hart te vreeden.
Trijn. 't Is wel geseyt/ och Klaas! Klaas. Mijn hartje/ om wat reeden
Sou ick u verlaten; neen/ ick zweer u trouw te zijn.
Trijn. Ick loofje wel/ maer och! het is men sulcken pijn
Datje soo langh noch wacht met trouwen/ 't is vijf maenden
Geleden/ ofsje heucht/ noch vier hou ick het gaende/
Denck vry dat onse vrou dit wel haest mercken sel/
Wat raadt voor my dan/ seg? wat sel ick al gelel
Dan staag hebben aen 't oor/ met schelden/ rasen/ kijven/
Ja lichtlijck niet een uur in huys dan langer blijven/
Soo mijn dat overkomt/ wat ging ick loshooft an?
Klaas. Wees maer gerust mijn hart/ ick zweer jou als een man
Met eeren/ dat ickje binnen de maend sel trouwen.
Trijn. Mach ickje geloove/ segh? selje jou woord wel houwen?
Klaas. O ja/ mijn soetert/ ja! sie dit mijn zegel is.
Trijn. Wel dese kus blijft dan in mijn gedachtenis.
Klaas. Soo benje nu gerust? Trijn. Ja vry wat meer als strackjens.
Denck hoe zwaer dat het valt sulcke verhoole packjens
Te dragen/ 't het wat in/ ick had het noyt geloost. Bol-backers-Jan uyt.
Klaas. Sus/ daer komt vollick an/ sla 't schorteldoeck om 't hooft/
Of 't een van kennis was. Jan. Wel/ is dit jonge Klaasje?
Of is hy 't niet? hy is 't/ 't gaet wel/ hey soo mijn baasje/
De Vryster in de arm/ 't kan gaen. Klaas. Ho! Bol-backertje/ mijn vrint/
Ick sachje seeper niet. Jan. 'k Looft wel/ je sint al blindt
Van liefde. Trijn. Neen men vaer/ 't is niet eens sulcken drockje.
Jan. Dat seg ick mee mijn moer/ maer hoe is 't hier? dit rockje
Dat valt wat kort/ hoe moer/ men dunckt je wordt heel vet.
Trijn. 'k Ben met het water gequelt. Jan. Dat hand' en voeten het.
Trijn. Wat hand' en voeten? wel/ wat wouje daer mee seggen?
Jan. Niet/ niet/ ick fopje maer. Trijn. Neen/ dat mostje men uytleggen/
Begut/ wie meenje datje veur hebt/ een hoer of een scheuck?
Jan. Wel Trijntje/ wordje quaet? Klaas. Het geeft haer eer een kreuck;
Souse niet? je mocht sulck praten oock wel laten.
Jan. Wel/ ick loof begut niet dat jeluy geck wort/ machmen niet wat praten
Uyt een klucht? 't is maer uyt mallicheyt gesprokẽ. Kla. Nou kom/ kom sottin
Het schied uyt boertery. Trijn. Neen/ je hoeft niet te dencken dat ick sot bin/
Sou ick mijn eer en maegdom niet veurstaen? daer heb ickse al te langh toe
gedragen.

Neen

Neen begut/'k mach men oore ſchudden datſe klappen/tros je vrienden of ma-
Jan. Wel dat 's waer: 'k weet dat wel/ maer 'k hebt niet eens gemeent. (gen.
Kla. Kom kom al lang genog/dat overgeſlagen. Jan. Is't dan pais? Trij. Neen't.
Ja. Dan moet ik het pays ſoenen. Tr. Ay ſtil. Ja. Een ſoentje/ſo lach nou een reys-
Klaes. Ja nou ſien ik dat het pays is. Jan. Hoe met ſulken ſoeten meysje (je
Quaet vrint te weſe / ick ſturf liever. Trijn. Dat 's waer vaer?
Jan. Maer hoe vaertje vrou/met heur nuwe man al/houweſe wat goet huys met
Trijn. Dat ſou wel gaen/ ſtondeſe wat beter met de heer van gelden / (malkaer?
Klaes. Se lijcken ommers wel rijck. Trijn. Ja machtig/'t gaet alliens als ik het
Sy groothartigh/ en hy niet min/ daer by niet een luys in de mars/ (ſpelden/
En ſweetſe by tonne vol te hebben/ en daer by ſoo vars
Als ſchoppe knecht/ al quam hem een Prins t'ontmoeten /
Ick loof niet dat hy ſpreecken ſou/ voor dat men hem eerſt groeten.
Laeſt ſou hy met ſen nicht eens op de Schouburg gaen /
En haer te laeten betaelen/ docht hem ſou te qualijck ſtaan /
En ſelfs en had hy geen geldt/ doen moeſt ick het veur hem gaen lienen
By de buurt/en die luy haddent gaern noch weer. Klaes. Hy mach wel mienen
Dat het hem toekomt. Trijn. Een vijfentwintigh maenders hebbewe daegs
aen de deur /
En ſe krijgen ſoo veel van 't gaen als kommen. Jan. Wel een aerdige Singieur
Kan hy 't ſo krijgen ſoo ſellenſe haeſt rijck weſen.
Klaes. Of die wijnkoper ſlachten die 't nou tienmael ſlimmer het als veur deſen/
Deur ſulke bedriegery. Jan. Wie mienje onſe Pietje Schoen. Kla. Ja die quant.
Jan. Dat is ſoo ſnoo een guyt/ als daer is in 't heele landt.
Laeſt ging hy van een ſlechte ſloof eenige kouſe koopen /
Ick loof dat de vrouw wel een half jaer aen ſijn deur had geloopen
Eer ſy hem eens ſprack/ en doen kreegſe noch al evenveel.
Trijn. Maer hoe klaerdt hy het dan? oock ſoo als de onſe? Jan. Noch wel ſo eel.
De vrou ſprack hem an/ wel vroutje ſey hy wat's jou ſeggen? (leggen
Ik kom om 't geldt van de kouſen ſey ſy; door muſt jy mie erſten geldt neer
Voor mein brandewien ſeyd' hy: wel (ſey ſy weer) wat brandewijn heb ik van
jou gehat?
Woe riedt die de duvel/ ſeyd hy/ hes toeſe nicht ſelfſt geſopen in dijn gat
Door dijn man nicht af wet. En 't wijf toen voort aen 't ſchelden /
Jou ſchelm/ heb ick wijn van jou gehadt jey liecht het/ 'k ſeltje vergelden
Soo jey men niet betaelt/ en hy maend heur weer ommers ſoo hardt /
Soo dat de luy niet hooren konnen wie gelijck heeft/ en ſulcken part
Speult hyſe allegaer/ die hem maer koomen maenen.
Klaes. Hy heeft oock eens een komeny op gehadt/ eer hy trock na Viaenen.
Jan. Doen was dit. Klaes. Daer liepen de rotten met booter en kaas/ja met het
heele huys deur.
Jan. Dats 's geen wonder/want ſulk volk bedijt niet. Trijn. Hoor onſe Singieur
Had leſt eens een paer ſchoenen van de ſchoenmaecker t'huys gekreegen/
En elcke reys als de jongen om 'tgelt ſprack/ ſey hey al grauwend 'tkomt nie
En dat ſoo hy weerquam/ hy hem driegde wacker te ſlaen / (niet geleegen/
Die jonge niet ſlincx weeſende/ quam met de ſack vol ſteenen aen /
En greep in elcke hand een/ en vroegh doen of hy wou betaelen /
Hy greep begut een ſtock om te ſlaen/ de knaep ſtond niet lang te draelen /

Maer gooyden hem met een steen/ dat hy de stock liet vallen uyt syn handt
Van brees/ en liep wat hy loopen mocht na boven toe/ de quandt
Hem navolgende vint in't veurhuys dees nuwe schoenen leggen/ (niet te seggen
Hy wondse in sijn schorteldoekje/ en brochtse sijn baes weer/ onse noomkool had
Maer keeck as piet-snot. Klaas. Wel laast sach ickje vrou eens op straet
De kap oftrecken oock van een schoenmakers jongē/ was't de selfde? Tr. Jae't/
Wantse binnender vry wat meer als dese schoenen schuldigh/
En dan zwetsense noch soo op haer goe betaligh en ryckdom/ 'k word dickwils
Dat ick het hooren moet. Nu jongens/ hier binnewe an huys. (onverduldig
Jan. Wel dit is de breestraet. Trijn. Ja hier woon ick. Jan. Isje volck niet t'huys?
Trijn. Neen/ se sinnen met onse kamer-Juffer uytgenoodt ten eeten.
Jan. Wat duyvel segje/ kamertmē hier Juffers? Tr. Neen/ je moet dat so niet heetē
'tIs maer een Juffrou die hier t'huys leyt.
Klaas. Dat's waer. Jan. O dat stinckt als duyvels dreck.
Trijn. Kom in/ ick sel eens schencken. t'samen binnen.
Rut uyt. De haes is'er ontsnapt/ waer vind ick nou de geck/
Holla! ick mien mijn miestertje/ sou hy tot Uyterse Ytten wel wesen?
'k Loof't niet/ het kroegjen is te vaets/ oock sinnewer voor desen
Van onse Juffrou op een ochtent eens heerelijck van daen
Gehaelt. doen haddewe de heele nacht epoopt/ en sy komt 'er ingaen
En tracteerde die hoer soo mooy/ het was een lust om aen te schouwen/
De kappen raeckten of/ sy kond heerlijck het veld behouwen.
Ja dwong de hoer heur de kap weer te setten op 't hooft.
Daer komt hy.... Miestertje.
Mr. Koert uyt. Wel Rut vind ick jou hier/ dat had ick niet gelooft/
Hoe komje uyt? Rut. Ick bin stilletjens deur geslopen/
Maer je moetmen beget bystaen/ of ick het met de rug most bekoopen.
Koert. Dat beloof ickje/ nou ick sie datje soo getrou bent/
En ick sal jou al mijn kunst leeren. Rut. Miestertje al watje kent?
Koert. Ja. Rut. Oock het Morbum Gallicum, ofte Spaense Pocken?
Koert. O ja/ al wat de kunst inhoudt sal ick sonder jocken
U leeren/ want ghy weet hoe yder van my spreeckt/
'tIs door de stadt wel bekendt wat verstandt datter in dese sinnen steeckt/
En mijn patienten weten me wel hoe dra ick 'er ken verlossen
Van de Venus-pest. Och! sey dicke Tijs in de twee Vossen/
Hoe sel ick het loonen datje men dus gaende ende staende geneest.
En Dirckje Speck op de wal mee/ die machtigh was bevreest
Dat het syn wijf mercken sou/ en hondert meer heb ick op sulcke wijsen
Van diergelijcke quelling gesuyvert/ soo datse mijn kunst de heele werelt door
prijsen.
Jan en Klaes, haer afscheyt nemende van Trijntje, uyt.
Rut. Miester daer komt vollick uyt en huys/ of dat een Motkas is?
Koe. 'k Loof ja. Rut. Gut dat's een mooje tas/ daer moetewe gaen. Koe. Wel wis.
Laten sy eerst weg wesen. Jan. Nou Trijntje/ 'k bedanckje veurje schencken.
Trijn. Ja dat's waer. Jan. Maer ast gesept is/ je moet alst voortgaet omme denkē/
'k Moet speelnoot wesen. Klaes. Wees maer gerust/ dat sel wel gaen.
Goe nacht Trijntje. Trijn. Goe nacht Klaas. Goe nacht Jan Bolbacker.
Jan. Nou 'k laet het 'er op staen.
Klaas.
Trijn. Ja doet soo. Trijntje binnen.

Klaas. Dit in? Jan. Neen de rechte wegh is 't naeſte.
We gaenne toch na huys. Klaas. Wel ja. Koert. Nou/ je moeſtje haeſten/
Klop eerſe achter gaet. Rut klopt.
Jan. Wat 's dat? Klaas. Daer wort geklopt aen Trijntjes deur/
Pas veur de reege t' huys/ 'k denck de Juffrou en Singieur.
Trijn roept. Wie klopt hier? Koert. Goeje nabent ſoetertje. Trijn. Wel wat 's je ſeg-(gen.
Rut. Een roemer wijn te drincken lieſtentje/ en een ſoet praetje te leggen.
Trijn. He hey/ we tappen hier niet. Koert. Nou meysjemaet we drinken ſtark an.
Rut. Ja by heele pinten/ ſoo veel als de pens ſtuwen of laden kan.
Trijn. Wegh/ wegh/ je moet daer over weſen/ we tappen hier geen wijnen.
Rut. Dat liegje jou hoer. Koert. Sacht/ zwijg ſtil. Rut. Wat bruytme die zwijnen.
Klaas. 't Zijn pijpeſtelders/ dat 'er de duyvel hael/ ick veeg 'er de beck.
Jan. Hey laetſe maer begaen/ ick kenſe wel/ wat drommel wordje geck?
Koert. Nou ſoetertje doe op. Rut. Of we ſellen de glaſen in bruyen.
Klaas. Soo ſel jou de duyvel halen. Wie is 't? Jan. 'k Seltje ſtrax wel beduyen/
't Is de Barbier. Klaas. Hy moet meenen dat hy daer aen een hoerhuys is.
Jan. Dat meent hy/ je ſelt 'er hem ſtracx noch wel ſien na toe gaen/ gewis/
En dan heb ick een pots met hem veur. Klaas. 't Is goet.
Koert. Nou meysjemaet doe open.
Rut. Doe op jou karonje/ of ick ſelſe met men gat op loopen. Anne in de deur.
Koert. Hou den beck toe/ dus doende kommen wy nergens niet in.
Rut. Dan meugenſe heen bruyen die varckens/ 'k hebt niet eens in men ſin
Heur te flickflooyen/ ſie daer ſtaet een meysje/ 'k wed die ſal ons wel inlaten.
Genavent beckje. Ann. Wel heerſchop wilje een vaen geven? Rut. Wat 's hier te (praten
Van bier/ praetmen van wijn/ waer veur ſieje men an/
Veur ſtront/ ſoo bijtmen de kop of. Anne. Wijn/ daer kan
Ickje mee wel an helpen/ kom mijn hartjens/ wilt maer binnen treden.
Koert. Ga veur/ wijs ons de wegh. Anne. Wel daer ben ick mee te vreden.
Stijn uyt. Wie heb ick hier? hoo! hoo! ouwe kennis/ goejen avent Meſſieurs.
Koert. Goejen avent ſchaepje. Stijn. Wel hoe ſtaje ſoo droog/ kom ſoenme een reys.
Anne. Nou ty te veurs/
We ſellen een excellente kanne wijn laten halen.
Stijn. Kom binne. Rut. Geld van te veuren daer docht ik niet om/ ik ſel betalen.
Ick ben de Kaſſier/ daer 's een dertien d'half/ ſpreeck mijn maer an.
Koert. Ja dit 's mijn knecht. Rut. En een die 'er beter als de Baes of teeren kan.
Koert, Rut, Anne en Stijn binnen.
Klaas. Snap in de holſter. Jan. Nou moſtje dadelijck na 't wijf toe ſtreven/
(Dat een jalourſen duyvel is) en ſeggen/ wilje jou man ſien leven/
Soo moſtje men datelijck datelijck volgen met een burry en een bakermat/
Want hy leyt doodelijck gewondt. Klaas. 't Is waerachtigh goet/ ick ſel dat
Wel klaren/ maer waer ſeljy ſoo langh blijven. Jan. Hier in huys/ en terwijl
wacker met hem kitten.
Klaas. Sel dat wel paſſen? Jan. Genoegh/ 'k ben wel meer in een motkroeg ge-
komen/ daer ick hem vond ſitten/
En dan wacker met hem ſoop. Klaas Wel daer hadje geen vuert an. Jan. Neen.
Klaas. Nou houd hem dan ſoo lang op/ ik gader al voort heen. Klaas binnen.
Jan. Ho! ho! hy ſcheyd ſo licht niet/ of 't moſt al beginnen te dagen.
Of ten zy hem ſijn wijf altemet haelt/ en wacker geeft ſlagen.
'k Moet by hem gaen/ en houweme of ik gants niet van hem weet. Hy klopt.
Stijn

Stijn van bin. Wie klopt daer. Jan. Al vrient hartje lief. Stij. Wel wat wilje hebbē.
Niet een beet
Jan.
Als een roemer wijn. Stijn. We hebben geen wijn. Jan. Wel ik ben het Stijntje,
Stijn. Wie benje? . . . Wel Backertje ben jeyt? Jan. Ja ik mijn ſoete kijntje.
Binnen.
Stijn. Kom in. Jan. Wel dat meen ik te doen.
Hier woont hy/ dit is het huys. Hy klopt.
Klaes uyt.
Klaer binnen. Wie klopt daer. Klaes. Al vriend/ doe op/ is de Juffrou niet t'huys.
Klaer. Wel ja/ ik ben de Juffrou / begeerje iet? Klaes. Wel neen; maer wilje je
man noch ſien leven
So moſtje cito cito by hem gaen. Klaer. Mijn man och wat is hem misdreven?
Klaes. Twee pijpeſtelders ſchijnt het wel/ die hebben hem aengevat
En ſoo getracteert/ datter wel nodig was een burry en een bakermat
Mee te brengen/ en een buur of twee/ je ſelt hem aers ſwaerlijk tuys krijgen.
Klaer. Och men man! men man doot/ och! het hart wil men ontzijgen /
Weer is hy? weer is hy? Klaes. Wel wilje datelijk met men gaen
Ik ſel de moeyten noch doen en wijſentje. Kla. Och ja! 'k blijf niet een omme-
(ſien ſtaen.
Marritje buur/ Marritje buur.
Marritje uyt. Wat belieſtje buurvrouw. Claer. Ay lieve
Help men toch/ en lienmen jou burry en bakermat/ 'k ſelje weer eens gerieve.
Mar. Wat iſſer te doen. Klaer. Mijn man is van pijpeſtelders doodelijk gewont
Die ſouwe wy haelen. Marrit. Je wat ſegje. Klaer. Ay lieve help me.
Och terſtont
Marrit.
binnen en weer uyt.
Mijn moer.
Sie daer heb ik de bakermat en burry. Klaer. Kom an. Mar. Ik ſelſe wel dragē/
Weer is hy jongman? Klaes. Kom ik ſeltje wijſen. Klaer. Ik kan pas gaen/ ſo
t'ſamen binnen.
ben ik verſlaegen.

Mr. Koert. Jan en Anne met een kanne wijn uyt.

Anne. Nou Jan kom ſelden/ weer loopje met malkaer /
Of wilje liever hier ſitten. Koert. Ja 't is hier lichtiger als daer /
Hy drinkt met ons/ ſchenckt in / ik ſelt altemael betalen /
Waer is mijn knecht? Anne. Binne met Stijn/ 'k ſel hem wel roepen of halen.
Koert Blijf maer by ons/ mijn ſoetertje. Jan. Hoo! dit is een meysje als een kruyt/
Se ſou met de Prins wel over de Maes willen. Koert. 'k Looft wel ſe weet
Rut en Stijn uyt.
wat het beduyt.
Rut. Weer binje met mekaer/ men looptje 't hiele huys deur ſoeken.
Jan. Ja hebje deer ſulke kannetjes van. Stijn. weg je moet ſoo niet vloeken.
Koe. Dat's weer moer/ o Rut/ Rut! Ru. Ha hay/ drink een reys om.. uyt dat glas
Of meughjet niet. Koert. 'k Sou 't beter meugen dat het muſieck-bergs-bot-
teltje was.
Jan. Hoe nae ſoutje niet luſten/ als 't van hem waer in 't gekroonde wapen.
Koert. Neen weg/ weg. Rut. Dat's maer een knecht die ſijn meeſter ſoekt na te
(apen/
Doch al quamender noch vijftigh in de ſtadt /
Het out/ out/ ſou wel aen de eer blijven/ hy heeftſe ook van outs al gehadt.
Stijn. Nou dat praten deer komt geen winſt van/ je moſt een reys ſlicken.
Rut. Abous Bol-Backers-Jan/ een glaesje / je hout doch ſo veel van 't licken.
Jan. Leet kommen de back ik mach wel vonen. abous van / die roemer het een
leckgat.
Anne.

Anne. Stopper je Neus in soo ist toe/ drink upt wat gebrup is dat
Hier te sitten lepperen/avous Stijn. Styn. Grammesijs. Jan. Hey soo Anne.
Anne. 't Glijter in oft gesmeert was. Rut. Souse geen Roemer upt meugen/
se maght wel by kannen.
Styn. Bolbacker laet ick eens stoppen. Jan. Daer isser noch een pijp vol in.
Styn. Ja rupm. Anne. Wel bekomtje Stijn? Styn. Jou mee soo/ 'k moet wat
by jou kommen. Mr. Dat 's na mijn sin.
Rut. Ey soo/ nou jey op d' andre knie/ so het hy schoonheyt an bey de zijen/
Nou moet ick een reys met een helder keeltje aen 't singen tyen.
Jan. Hey wacker/ laet hooren.

Rut zinght. *Toon*: Coker Jansen, &c.

Hey laat Kan en Glasen klinken,
Want de Baas gaat in sijn goudt,
Wist de Vrouw ons 't sou so stinken,
Datje 't niet gelooven sout;
Maar die Smart,, is van 't Hart,,
Want se weet niet waerwe zijn.
Laet omswieren,, volle Bieren,,
Doch ick hout wel met de Wijn.

2.

Avous Rutje, 'k zeltje brengen.
Wel bekomtje; 'k dankje seer.
Sacht wat, 'k most geen Wijndje plengen,
Dit 's het tweede, 't geld' je weer,
Soo dat 's leeg,, met een veegh,,
'k Mag men Kroesje noch wel uyt,
Nau het darde,, 'k kant dan harde,
Ik voel noch niet dat het stuyt.

Clara al kermende, Marritje en Klaas met Burry en Bakermat uyt.

Clara. Och men Man! Rut. O ackerment! dit komt te kael.
Jan. Nau hebjet gaende. Clara. Jou Schellem/ datje de Duyvel hael/
Ben jey soo gewond/ kom jou Varkens/ ik selje saam geneesen;
Help Marritje buur help. Marritje. Kom an begut.

Koert, Clara, Anne, Marritje en Stijn vechten: Koert,
Jan en Klaas blijven staen.

Koert. Rut helpme. Rut. 'k Sel wel wijser wesen.

Rut binnen.

Klaes. Hey soo/ leetseme maer gaen.

Al vechtende binnen.

Anne en Stijn weer uyt.

Jan. Die Torn is gedaen.
Klaes. Wel hoe bevoel jepje al/ je kant'erje wacker deur slaen:

 Doet

Doet het Hooft geen seer. Styn. Wat roert het jou. Klaes. Wel troun veur 't kakhuys.
Anne. Wel Schelm wat wil jey hier hebben/voort/of ik bruyje veurje backhuys/ Uytten huys. Klaes. Hoe duyvel ist hier/ tap een Roemer Wyn.
Anne. Ick wilje niet tappen/ bruyter uyt. Jan. He hey kom ga met mijn / Laet die kronjes staen. Styn. Holla/ jey eerst jou gelach betalen.
Jan: Wat gelach. Anne. Datje versopen hebt. Jan. So most jey 't deer van halen.

Wijst haer 't Mes.

Ick sou jou gelt geven daar ick van een ander wort genoot.
Styn. Daer weten wy niet of. Klaas. Swygh/ swygh/ of jy raeckt doot.
Anne. Styn roept de Wacht. Jan. Voort karonjes of ick selje de beck vegen.
Anne. Styn. Wacht! wacht! wacht! binnen, smijten de deur toe.
Klaas. Ja Wacht/ wacht/ gut hoe sinnewe verlegen.
Jan. Soo moet men jou betalen/ dan wordje dese nering met der haest moe.
Klaas. Dat dansje is uyt/ met die warmte na bedt toe.
Jan. Dit moet'er een ander weer betalen/ anders zijn 't te swaare smakken / Nou wy mee t'huys en na bedt/ morgen ochtent moet ik broegh backen.

Klaertje met haer Man Koert.

Klaertje. Is 't niet een gruwel dat jey soo by die Hoeren en snoeren
Gestadigh loopen moet? Hoe laet jey jou soo verboeren?
Wel denckje niet dat het heel qualijck is gedaen?
Wat sou jey seggen/ dat ik ging soo een wegh in slaen?
(Doch ik hoop neen) is jou meer byheyt dan gegeven
Als my/ dat loof ik niet: wilje soo voortaen leven/
Soo sal ik maken dat daer inne wel voorsien wort.
Ben ik scheef/ ben ik lam/ wat isser dat my schort
Maer als een ander? och och! Koert Koert/ jey gaet so quade gange?
Weer wil dit heen op 't lest? Koert. Een kan niet quaeder als hange.
Klaer. Ja was jey daer me byy; Koert. Ja wasje daer me byy?
Wat kennese men meer doen als ik so een verachte Doodt ly.
Want siet dat Testament dat krenckt men al men sinnen.
Klaer. Beproef of ghy hem met schoon spreecken kunt verwinnen;
Hy heeft den heelen tijdt geroepen/ waar's mijn Broer / waar's Koert:
Wie weet of sijn gemoet niet heel is omgevoert /
En dat hy heeft berouw van 't geen hy heeft bedreven.
Ga jey na binnen. Koert. Ick mag eens by hem gaen / en hem goe woordjes geven.
En praten heel geschickt/ en smeerschoenen hem wat /
Op hoope / dat hy heur het Goet ontmaken sel/ en dat
Ik in de ste van heur mach met het Buytje deur gaen.
Het leste Testament dat weet men wel moet veurgaen.
Hoe vaert het/ slaeypje Broer? Hy leyt by get soo stil /
Ik moet eens voelen hoe sijn Pols al gaet: Wat wil
Dit wesen? och och och! hy is by get gesturven /
Och lieve deught wat raed/ de drommel / 'k ben bedurven.

Och

Och Wijf/ Wijf/ och wat raet/ jou Varken hoorje niet?
Clara. Wat of den Buffel schort? hoe beert hy dus? Koert. Ja siet;
Siet al mijn hoop in d'asch/ men Broer is overleden;
Clara. Wat segje? is hy? Koert. Doot/ doot/ verstèje gien reden?
Hy is beget soo stijff gelijk een Eeke-plank.
Nou mist mijn al men hoop/ Clara. Weet dat jou keelgat dank/
Jou schelm/ had jey jou van 't suppen wat onthouwen
En van je hoer-jacht/ het souje nou niet rouwen:
Maar neen die varrekens die geestmen 't al in 't gadt
Al sou ment dan hier naar gebrek selfs hebben. Had
Jy (als het wel betaemt) jou deughdelijk gedraagen/
Jy had wel neffens heur gedielt. Koert. Hier helpt geen klaagen/
'k Weet raat/ stuur onse Kut voort na Pieterbuur syn knecht.
Hier Bol-backers Jan/ dat hy by me kompt/ maar datje niet en secht
Dat Broer gesturven is. Clara. Wat wilje dan beginnen?
Koert. Dat selje sien/roop jey de Jongen maar van binnen.
Clara. Wel roep hem selffs/ jy bint soo na daer toe als ick.
Koert. Jey selt het doen sie nou. Clara. Nu wil ik niet Jan slick.
Koert. Getseldermaliment roep/ of het selje rouwen/
Clara. Sie hier Jan Gat/ je lijkter wel ien jaje trouwen/
Je bent een Man als Klaas/ enne Klaas dat was een Guyt.
Koert. Roep seg ik onse Kut/ of ik tyje op de Huydt;
Clara. Ja kom/ ik sweer jou dat die Toffel selje voelen/
Jouw Hond/ jou Wijvebeul/ sie siet hem eensjes woelen.
Koert. O Elemalement! hou jey die Beck niet toe/
Clara. Veur jou sie hier/ wel hey; loop geck loop/ egut hoe
Wou ikje die Kop en die dicke Neus versetten;
Koert. 't Is wel/ ik sweer je sult noch en reys soo Koek bretten.
Clara. Ja 'k schijt een reys in jouw. Koert. Kut/ Kut/ kom hier. Rut uyt.

Rut.

Koert. Vraag Pieterbuurs knecht/ of hy hier een reys wil komen. Alreeman Bolbackers Jan/
Verstaejet wel? Rut. Ja/ wat beliefsje Baas? Koert. Sie/ jey selt Bolbackers Jan vragen.
Of hy hier en reys komen wil/ ga breng hem voort mee/ Rut. Maer hy valt so sweer te draagen.
Koert. Jey hoeft hem niet te draagen/ hy sel selfs wel gaan.
Rut. O dats wat aergs/ maer tot wat Backers. Koert. Daerwe de Harst lieten braan.
Rut. 'k Weet/ die van onse Boer Symen lest een stukje Booter gingh koopen/
Dat'em by de acht gulde quam te staan. Koe. Wel hoe kon dat so veel belopen.
Rut. Ick selje seggen/ hoor/ de Boer komt met de Leydtse Booter op'et Hooft/
Hy braagt hoe veul een stukje/ wel maat 't wort seuve stuyvers eloost.
Kreeg hy ten antwoordt/ niet veul of te dingen sey de Backer/
Seven d'half/ jey seltse hebben sey den aar/ die Ooven kacker.

 Pasten

Pasten hem doe vier duyten veur 't hiele stuckje/ en sey/ deer hebje jou gelt.
De Boer verstond dat niet/ hy wou meer hebben/ neen sey hy/ niet een spelt
Geef ickje meer/ ontbiedme byy veur de Heeren:
De Boer dee het tot tweemael toe/ hy quam dese Backer/ maer doe most hy leeten van syn veeren:
Voor eerst ses stuyvers/ om dat hy ten eersten niet was gecompareert.
Ten tweede/ noch een daelder veur de Boer syn versuymde tijt/ of 't geen hy mocht hebben verteert.
Ten darden wierd hem noch seuve stuyvers veur 't stukje boter uyt de sack gedreeven.
Ten vierden noch acht stuyvers die de Boer aan de Boo had gegeven.
En ten vijfden noch een ducaat: daer wierden de Armen mee bedocht:
Wat segje/ at je niet lieber je broodje droog/ als datje de boter soo duur kocht?

Koert. Wel perfect/ ick wedt dat hy sulke Mannitste treken
Niet weer te voorschijn brengt. Rut. Dat denk ick/ dus sou een mens de botter wel opbreken.

Koert. Nou al lang genoech/ doe jey dat ickje strack heb belast.

Rut. Leet sien wat was dat ook/ het is me waeratje vergeten. Koert. O jou hangebast/
Soo veel ler jey daer op/ zo achtje jou meesters reeden:
Om Bollebakkers Jan souje geen. Rut. Begut dats weer/ 't wasme ontswierd/ nou 'k gader na toe treden.

Koert. Nou lustig stap over je kooten/ je loopt ofje eyeren inje schoenen had.

Rut binnen.

Klara. Wel als die knecht hier nouw komt/ wat selt dan wesen? Koert. Wat?
Die sel ik op 't bed leggen in stee van mijn breur/ en ontbieden een Notaris/
Om een Testament te maken/ of hael jy hem/ so sel ik maken dat de baen klaer is
Teugen datje met hem komt. Klara. Weer blijft dit lijk dan soo lang?

Koert. Kom laet ons dat voort in de keuken dragen en sluyten de gang/
Op dat Rut daar niet ingaet/ daer komt hy/ reyje handen/
Til op/ gaau dat hy 't niet en siet/ of we raken in schanden.

Binnen.

Bolbakkers-Ian en Rut.

Ian. Waar weetje niet watter te doen is Rutje/ of watje miester begeert?

Rut. Neen/ 'k docht ofje mee een van syn Venus klanten waard/ datje most worden esmeert.

Ian. Het hy die dan soo abondant. Rut. O ja/ wel hoe/ we hebben een heel gasthuys op onse solder/
Van Vissers die wat te veel gevist hebben in een vreemde polder/
Behalven noch dieder 's avons komen om te verbinden/ wan by daag schamense heur veur de luy/
En benamen die satijne en sulye wambasjens: o dat volkje deucht een party niet een bruy/
Ik weet het/ want 't zinnen van onse beste klanten/
Hoewelwe sobere genoeg krijgen kennen/ maer we houwen niet veul van die quanten/

Als

Alswese al hebben is het pas de pijne weert datmer eens na siet/
Deer is niet veel aan verbeurt denckewe / sterve moet hy betert hy niet:
Maar die rijcke fokkers ken mijn Miester te sellements in de beurs knijpen/
En se moeten 't wel geven oock / of hy sou 't heur verwijten / en stellen veur haer deur de pijpen.

Jan. Dat sinne noch brye persoone deynck ick. Rut. Ja die een party aen 't Wijf verbonde zijn/
Datjet sach/ je soudt seggen/ 'k looft men leven niet/ se benne te fijn (gen?

Koert uyt.

Deer is men baes/miestertje/hier is Bolbakkers Jan/wat moet jem nou seg=

Koert. Wel wat roert dat jou? Rut. Niet een beet miestertje/ick wou 't hem veur jou maer uytleggen.

Koert. Dat sel ick selfs wel doen / loop jy maar naar boven/ en smeert de plai=sters voort of.

Rut. 't Is mijn wel/ ick vraagt maar om best wil. Rut binnen.

Koert. Ga voort/ jou plomp enne grof.

Jan. Wel meester Hooghart. Koert. Kom gebuer sit wat neer. Jan. Dat hoeft niet/ maer wat 's U L. begeeren?

Koert. Ick sal 't u seggen/ hoor....

Rut uyt. Miester moet ick de geele of de groene plaisters eerst smeeren.

Koert. Dat's al eens watje eerst doet/ vangt'er maer strax an. Rut. Goet/ goet/ Jan. Rut binnen, en weer uyt.

Koert. Hoor.... Rut. Maar wil ickse allegaer smeeren/of so veel als ick doen kan.

Koert. Smeer jey maer voort/ick seltje wel seggen alsje uyt sel scheyen.

Rut. Wel. binnen, en weer uyt.

Koert. Hoor/ wilje men.... Rut. Miestertje/ sel ickse dan voort oprollen?

Koert. Hoe wil ick een taeyen
Kotting strax proberen opje rug/ of hy starck is/ gaeje niet deur.

Rut binnen.

Hoor/wilt gymen wel een vrientschap doen/en bedekt houdē/ik sel u deer veur (Soo gy 't wel klaert) ses hondert Gulden aan Gelt geven.

Jan. Maer Sinjeur/ ken ick 'er oock mee in schaa komen? Koert. Vanje leven
Niet/ sooje selfs maer zwijgt. Jan. Swijgen/ genoegh veget/ om ses hondert Gulden/ 'k ben te vreen:
Seg maer wat ick doen moet. Koert. Hoor/men Broeder is te nacht overleen/
Ja daer niemant of en wist/ en sonder eens een Testament te maken/
Hoewel hy 't mijn alles belooft had / en om datter geen ander mee aen te pas sou raken/
Woud ik wel als dat gy (als siek zijnde) op 't bet ging leggen in stee van hem/
En als de Notaris komt/most gy men Broer zijn/ en met een dootse stem
Mijn al 't goet maken/ (dat ontrent dertig duysent gulden komt te bedragen)
En mijn Suster een duysent / soo mach 't volstaen voor 't recht / of sy quam te (klagen.

Jan. Wel ick ben te vreden/ mits beding datje jou woort houdt.

Koert. Dat sel ick doen/ daer is men handt/ op mijn reden vry vertrout.
Kom ick sel een Slaapmuts krijgen/ga terwijl op 't bed leggen.

Jan. 'k Sal 't doen. Koert binnen, en weer uyt.

Koert. Sie daer/ je most veur haar niet meer als duysent Gulden seggen.

Jan. Weesje maar te vreen/ ick sel 't wel maken. Jan gaet op 't bedt leggen

Koert. Daer wort geklopt.

Dat sel voor seker men Vrou met de Notaris zijn / datwe niet worden gefopt.
Jan. Sorg jy niet / het sal wel gaen.

Clara, Notaris, en twee Klercken uyt.

Koert. Salve Domine Notaris.
Notaris. Ho! Meester goeden dagh / hoe staet het / 'k hoor u Broeders sieckten heel zwaer is.
Koert. Als ghy kunt hooren Domine Notaris aen sijn uytterste wil.
Notaris. Hoe staet het Patroon? Jan. Heu! heu! Notaris. Vrienden weeg een weynigh stil.
Desen man is soo sieck dat het hem aen 't hert komt te raaken/
Is dit nu u uytterste wil u Broeder al u goederen te maaken.
Jan. Och ja! doch duysent gulden voor mijn Suster / om reden / geen meer.
Notaris. Wel / ick sal 't soo stellen / dewyl dit is u uytterste begeer. Schrijft:
Hoe is u Naem?
Jan. Lubbert Hooghart; Hoe stelhet al?
Notaris. Dus: *Hy leest:*
In den Name, &c. compareerde voor my Marten Schraper, Notaris by den Hove van Hollandt geadmitteert, tot Amsterdam residerende, ende den Getuygen naargenoemt d'eersame Lubbert Hooghart, Jongman, sieck te bed leggende, nochtans sijn sinnen en memorie, en de uytspraack wel machtig zijnde, en volkomen gebruykende, (als uytterlijk scheen en bleek) de welke overdenckende de swackheyt des Menschen leven, de sekerheyt des doodts, ende de onsekerheyt van de uure der selver, soo heeft hy Testateur van sijn tijdelijke goederen hier ter plaetse verkregen, ende metter doot te ontruymen ende naer te laten, naer beveelinge van sijn Lichaem, de begraeffenisse in den schoot ter Aerden, gelegateert, gemaeckt ende besproken aen sijn Suster
Jan. Hou / heu! heu! Koert. Men Broer wil noch wat seggen;
Notaris. Wel spreeckt u begeeren Patroon / en laet geen zwarigheydt in 't uytterste op u hart leggen.
Jan. De knecht hier over / genaemt Bol-backers-Jan/
Heeft men eens sulcken trouwen dienst gedaen / dat ick het niet onvergolden laten kan:
Maack die eens thien duysent gulden uyt den gereeden gelden.
Koert. Wat Duyvel seyt de Guyt? Wel Broer! .....
Jan. Och! ick wenschte datje mijn niet meer quelden/
Ick ben soo sieck / dat hardt spreken breeckt men hooft / och! het doet men de doot.
Clara. Maar wat dienst heeft de Backers knecht jou oyt gedaen? Jan. O! die is soo groot.
Koert. Maer een Testament. ..... Stelt het liever in mijn beleefthevt / ick sel hem genoegh geven.
Jan. Och neen! ick sel niet rusten kennen voor dat het is beschreven.
Koert. Maer wat Duyvel. ..... Jan. O! ick kan niet langer. Notaris. Vriende / vriende / de man is te zwack: de Notaris schrijft voort.
Jan. Vaer jy maer voort.
Notaris. Seer wel. Koert. 'k Wou dat hem de moort stack/
Die schellem / hy sel 't beget niet hebben / al sou 't ter noch soo daagen/
Al sou hy mijn / of ick hem geve de huyt vol slaagen.
Clara. Geef maer goe woorden tot de Notaris wegh is. Notaris. Maer den Backer segje / hoe heet die? Jan. Jan

Jan. **Jan Smeervet** (alias) **Bol-backers-Jan.** Notaris. **En u Suster?** Jan. **Wie?**
Notaris. **U Suster.**
Koert. **Geesken Hooghart.**
Notaris. **Ende uwe?**
Koert. **De mijne?**
Mr. Koert Hooghart. Notaris schrijft weer voort.
Notaris. **Seer wel.** Jan. **Oy! mijn/ watte zware pijne/**
Och! laesinen een reys? Ick voel de Doodt hier achter komen/ och! mijn Giest wil der uyt.
Clara. **Dat sinne maer winden vaar/ loog die bry.** Notaris. **Beliefje eens te hooren hoe't luydt.**
Jan. **Och Ja!**

De Notaris leest het Testament.

In den Name, &c. compareerde voor my Marten Schraper, Notaris by den Hove van Hollandt geadmitteert, tot Amsterdam residerende: ende den Getuygen naergenoemt, den Eersamen Lubbert Hooghart, Jongman, sieck te Bedt leggende, nochtans sijn sinne, memorie en uytspraeck wel machtigh zijnde, ende volkomelijck gebruyckende, als uytterlijck scheen en bleeck, de welcke overdenckende de swackheyt des menschen levens, de seeckerheyt des doodts, en de onseeckerheyt van de uure der selve, soo heeft hy Testateur van sijne tijdelijcke Goederen hier ter Werelt voorkreegen, ende metter doodt te ontruymen, ende naer te laten, na beveelinge van sijn Lichaem de Begraeffenisse in den schoodt der Aerden, gelegateert, gemaeckt ende besproocken aen sijn Suster Geesken Hooghart, de somma van duysent Carolus guldens, eens. Legateert vorders aen sijn speciale en welbekende Vriendt Jan Smeervet (alias) Bol-backers-Jan, de somma van thien duysent Carolus guldens, den welcken hy sal genieten uyt de gereedsten Inboel, ofte Gelden, als dan in den Boedel berustende, ende in sijn vordere Goederen, soo heeft hy Testateur tot sijn eenigste ende universele Erfgenaem geinstitueert, ende genomineert, als hy institueert ende nomineert mits desen hem sijn eenighste Broeder Mr. Koert Hooghart, in alle sijne Goederen, roerende ende onroerende; Actien, Crediten ende Gerechtigheden, geen uytgesondert, in wat plaetse de selve soude mogen wesen: al het welcke hy Testateur verklaert, en verklaerde te wesen sijn Testament, laetste en uytterste wille, begeerende dat het selve als Codicil-gifte, onder den Levende, ofte uyt saecke des Doodts, plaets houden, ende effect sorteeren sal, schoon ghenomen alle noodighe en versochte solemniteyten van rechten hier inne niet en ware geobserveert: oock niet tegenstaende eenige Clausulen van rechten ter contrarie mochten dicteren, die hy Testateur hier by wettelijck renuncierde, mits desen versoeckende aen my Notaris 't selve *ad notam* te nemen, ende hem daer van te leveren een of meer acte in behoorlijcke forme. Aldus gedaen binnen Amsterdam ter presentie van Pieter Pan, en Frans Kluys, als getuygen hier toe versocht, en specialijck gebeden, den 3. November, 1659.

Notaris. **Ist na u sin mijn Heer?** Jan. **O Ja/ het is te degen.**
Notaris. **Beliefjet te onderteyckenen.** Jan. **Ick kien niet/ ik ben so zwak.** Not. **Nou wees niet verlegen.**
Reyck my u handt/ sie daer is de Pen/ maeck slechts een kruys.
Nou jy Pieter en Frans als Getuygen.
Pieter en Frans. **Wel Miester.**

Sy

Sy schrijven haar naem.

Notaris. Laet sien/ Hy leest, Pieter Pan, Frans Kluys.
'tIs goet/ alsje t'huys komt Pieter/ seljet voort Copieeren.
Pieter. Miester die Inventaris is noch niet gedaen/en die moet morgen ommers beur de Heeren.
Notaris. Doe jy 't dan Frans/ sie daar. Frans. Wel Miester ick sal. Notaris. Mijn Patroon/
Ick wensch u goe beterschap. Koert. En ick hem de Galgh tot sijn loon.
Notaris. Als 't u beliest Vrienden/ soo kent gy dan het Testament haalen.
Clara. We selleje dan te vreden stellen/ en beur je moeyten betalen.

Notaris binnen.

Jan rijst op van 't Bed.

Jan. Wel wat dunckje? heb ick het begut niet puyck eklaert?
Koert. Ja de Duyvel opje vleys veurje diefachtige aerd/
Jou schelm/ meen jey dat ick jou de darde part van 't goed sel geven?
Jan. Neen/ 'k meen maar van 't geld/ wat leyt mijn an 't goed bedreven.
Clara. Dat 's waer/ je selt wat hebben/ 'k meen een duyvel inje oogh/
Soo waeyt 'er geen zant in. Jan. Hoo! hoo! soo bruy ick het mandtje met de Boom om hoogh/
Wilje 't men niet geven/ soo seljer selver niet dat van hebben/
Ick sel 't al den bruy verklikken. Koert. Ick selje duysent Gulden geven voor de ses hondert. Jan. Ja! nebben.
Koert. Wat seghje dan? Jan. Neen/ ick soud niet minder kunnen tuyghen. Clara. Seeper vaar/
't Is te bijster met jou. Jan. Nou/ hoe wilje? sel ick het al te gaar/
Datje mijn beloost hebt/ en datter eschreven is/ ontfangen?
Koert. Wat/ datter beloost is/ mee? 'k wouje de Droes opje kop langen.
Clara. Wel ja daer/ liever 't rockje meer. Jan. Hoor/ ick segje geen meer.
Wilje 't men niet geven/ segge 't maar/ ick ga heen. Koert. Neen/ hoor hier/ kom weer/
Laet ick 'er jou de helft van geven. Jan. Neen/ niet een duyt minder.
Koert. Ay! loopt 'er mee heen/ haelt het as de ses weken om zijn/ doeme dan geen hinder.
Jan. 't Is wel dan/ soo sel ick tot de Notarisen gaen om een Copy/
Als of ick het gehoort had. Koert. Maeck datwe niet kommen in de ly/
Belegje woorden wel. Jan. Heb jey daar voor geen vreesen/
Ick sal wel maken dat het alles wel sal wesen.

Messieurs? isser yets gesept/ ick bid/ niemant treck het hem an/
't Zijn maar versierde Praatjes van Bol-backers-Jan.

U Y T.